

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/210/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213214306
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213214306.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: ALEKTUM INKASSO, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 44 721 587, v konaní zastúpeného alianciadvokátov ak, s.r.o. so sídlom Vlčkova 8/A, Bratislava, proti odporcovi: F. D., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom L. XX/X, L., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou T. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G. C. XXX/X, L., o zaplatenie 1.164,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie úroku za obdobie od uzavretia zmluvy do 23.4.2012 vo výške 149,75 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 254,09 € od 24.4.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e .

V zastavujúcej časti žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1 164,- € spolu s úrokom vo výške 263,79 €, úrokom z omeškania vo výške 2,22 €, poplatkami vo výške 102,12 €, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.427,79 € od 24.4.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 69,50 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 249,19 €, to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Písomne podaným návrhom zo dňa 2.7.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1.164,- € spolu s príslušenstvom - vyčísleným úrokom vo výške 413,54 €, úrokom z omeškania vo výške 2,22 €, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.682,88 € od 24.4.2012 do zaplatenia, poplatkami právneho predchodcu vo výške 102,12 €, poplatkami navrhovateľa súvisiacimi s vymáhaním pohľadávky vo výške 21,- € ako i náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s.) uzavrel s odporcom dňa 21.3.2011 zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. zmluvy: XXXXXXXXXXXXRSU. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.164,- €, ktorý sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 32,48 € s lehotou splatnosti 76 mesiacov. Nakoľko odporca úver nesplácal riadne a včas, právny predchodca navrhovateľa ku dňu 23.4.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Dlžná suma ku dňu podania návrhu na začatie konania predstavovala sumu pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 1.164,- €, úroku vo výške 413,54 €, úroku z omeškania vo výške 2,22 € a poplatkov vo výške 102,12 € a poplatkov navrhovateľa v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 21,- €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i príslušenstvo pohľadávky pozostávajúce z úroku z omeškania vo výške 9 % ročne za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti úveru, t.j. od 24.4.2012 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania pred otvorením pojednávania vzal navrhovateľ návrh v časti o zaplatenie vyčísleného úroku vo výške 149,75 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 254,09 € od 24.4.2012 do zaplatenia späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť.

Súd pre neznámy pobyt odporcu tomuto uznesením č.k. 14C/210/2014-98 zo dňa 7.12.2015 ustanovil na zabezpečenie ochrany jeho práv v konaní opatrovníčku.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom si vypočul vyjadrenie opatrovníčky odporcu, vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok, vyhlásenia úveru za predčasne splatný, kópie doručanky, dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o postúpení pohľadávok, čiastočného späťvzatia návrhu, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávky spolu s doručenkou, výpisu z účtu, uznesenia č.k. 14C/210/2014-98 zo dňa 7.12.2015 a ostatných ku spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. dňa 6.7.2012, navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporcovi titulom zmluvy o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo, ktorá je predmetom tohto konania a bola špecifikovaná v prílohe č. 1a) k zmluve o postúpení pohľadávok.

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvoril dňa 21.3.2011 zmluvu o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 0439300511RSU. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.164,- €, ktorý sa odporca zaviazal vrátiť veriteľovi v mesačných splátkach po 32,48 € splatných v období od 21.4.2011 do 21.7.2017. Úroková sadzba bola medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá vo výške 27,50 % ročne, RPMN vo výške 39,06 % pri priemernej RPMN vo výške 26,49 %. Celkove sa odporca zaviazal zaplatiť veriteľovi titulom poskytnutého úveru sumu 2.766,18 €. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky. Keďže odporca neplnil svoje zmluvné povinnosti, právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 12.3.2012 vyhlásil úver za predčasne splatný a odporcu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Ako vyplynulo z priloženej doručanky odporca predmetné vyhlásenie neprevzal, toto sa vrátilo právnemu predchodcovi navrhovateľa dňa 13.4.2012. Vyhlásenie predčasnej splatnosti nadobudlo účinnosť 10 dňom od doručenia vyhlásenia, teda dňa 23.4.2012. V deň uzavretia úverovej zmluvy uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom i dohodu o zrážkach zo mzdy. Ako vyplynulo zo špecifikácie pohľadávky, odporca titulom poskytnutého úveru veriteľovi nič neuhradil. Jeho dlh titulom nezaplatenej istiny tak predstavuje sumu 1.164,- €, titulom nezaplateného úroku vo výške 263,79 €, titulom nezaplateného úroku z omeškania vo výške 2,22 €, titulom neuhradených poplatkov vo výške 102,12 € (a to poplatky banky) a vo výške 21,- € (titulom poplatku v súvislosti s vymáhaním pohľadávky). Zároveň si uplatnil na zaplatenie i úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.427,79 € od 24.4.2012 (t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru) do zaplatenia.

Podľa § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v časti o zaplatenie časti vyčísleného úroku vo výške 149,75 € a v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 254,09 € od 24.4.2012 do zaplatenia späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť, pričom súhlas odporcu s čiastočným späťvzatím návrhu nebolo potrebné zabezpečovať (keďže k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo pred začatím pojednávania), súd rozhodol tak, že konanie v tejto časti zastavil.

Opatrovníčka odporcu na pojednávání dňa 13.4.2016 pohľadávku navrhovateľa nenamietala.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom *lex specialis*, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., platného v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo strany právneho predchodcu navrhovateľa bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý sa odporca zaviazal splatiť navrhovateľovi pravidelnými mesačnými splátkami. Odporca titulom poskytnutého úveru mal navrhovateľovi uhradiť 76 splátok po 32,48 €, poplatok za spracovanie úveru, poplatok za vedenie úverového účtu a poplatok za zabezpečenie poistenia, celkove sumu 2.766,18 €. Pre neplnenie zmluvných povinností odporcom, navrhovateľ ku dňu 23.4.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Uvedené v priebehu konania zo strany odporcu (resp. jeho opatrovníčky) namietané nebolo. Súd tak uzatvára, že úverová zmluva jej predčasným ukončením zanikla. Čo sa týka uplatneného nároku, súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zo strany navrhovateľa bol dôvodne uplatnený nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.164,- €, úroku vo výške 263,79 €, úroku z omeškania vo výške 2,22 € a poplatkov vo výške 102,12 €. Keďže odporca neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že by dlžnú sumu titulom predčasne ukončeného zmluvného vzťahu navrhovateľovi uhradil, súd návrhu v tejto časti vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, keď navrhovateľ v tejto časti uplatneného nároku uniesol dôkazné bremeno a uplatnený nárok preukázal. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie sumy 21,- € titulom nákladov navrhovateľa súvisiacich s vymáhaním pohľadávky, súd návrh v tejto časti zamietol, keď navrhovateľ v priebehu konania neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal titulom čoho si tento nárok uplatňuje,

Je nepochybné, že odporca sa riadnym nezaplatením dlžnej sumy dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi i uplatnený úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 24.4.2012 do zaplatenia, ku ktorému dňu už odporca bol v omeškaní s plnením svojho dlhu. Úrok z omeškania bol zo strany navrhovateľa uplatnený v súlade s § 517 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.. Navrhovateľovi ako v konaní neúspešnému účastníkovi len v nepatrnej časti, priznal náhradu trov konania v plnej výške (ktorú si navrhovateľ riadne a včas uplatnil a trovy konania riadne vyčísli), ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 69,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 249,19 € za 3 úkony právnej služby po 61,41 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh, písomné podanie na súd - čiastočné späťvzatie návrhu), 3 x režijný paušál po 7,81 € (rok 2013) a náhradu DPH.

Náhradu trov konania súd odporcu v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.